Mõñe sündinu asja mälletus ja arw.

	Ajastaiga.
Ma-ilma lomisest arwatas	5600
Jssanda Jesuse Kristuse sündimisest	1851
Tarto-lina eddimätsest ehhitamisest	821
Kui ristiusk Liiwlandi-male tulli	665
Lutteruse õige ussu ülleswõtmisest	334
Kui Lutteruse õige ussu ülleswõtmine Liiwlandi-male tulli	329
Kui Peterburi-lina nakkati ehhitama	148
Kui meije ma Weñerigi wallitsuse alla sai	141
Wõrro-lina ehhitamisest	66
Meije Keisri-herra Nikolai Pawlowitsi sündimisest	55
Tarto surekoli säedmisest	49
Kui Prantsus Weñe-male tulli nink pallanu Moskwa-linast wälja aeti	39
Kui Liiwlandi-maal prius kuluteti	32
Kui meije armolik Keisri-her Nikolai Pawlowits nakkas wallitsema	26
Kui se pärramene suur henge-kirjutus meije maal olli	17
Kui Junnala-orjust kirrikun wastse kirriko-säeduse pärra nakkati piddama	17

Kalendri-tähte selletus.

● noor ku.
☽ eddimäne werand.
○ täüs ku.
◐ pärramene werand.

n. näddal.
k. kel.
m. ehk min. miñuti.
P. pühhapäiw.
p. pärrast, päiw, pühha.
homm. hommungul.
õdd. õddangul.
õs. õsel.
e. k. enne keskpäiwa.
p. k. päle keskpäiwa.
kesk. keskpäiwal.

Kats ristikest (**) näddala-päiwa arwo-numri een tähhendawa, et om Kirriko- wai Krono-pühha, mes kirrikun pühhendetas; üts ainus (*) tähhendap, et om mälletuse p., mes kirrikun ei pühhendeta, ent mil kohhut nink koli ei peta.

Wastseajastaja Laul.

Wiis: Jehowa om mo henge karjus.

1. Üts ajastaig om möda tõtnu,
Mo ellust ärrakaddonu;
Mult tunde, päiwi ütten wõtnu
Nink aja merde waonu.
Ei kõhta tedda jälle tuwwa,
Ei tema päiwi wastsest luwwa
Joht ütski wäggi ilma pääl.
Sis asjanda om kaiblemine,
Nink tema pärra waidlemine;
Ja asjanda kiik palwe hääl.

2. Heng! mõtle, mõtle, et jo ammo
So päiwi arw om wähhänu;
Et sa sel aastal mitto sammo
Se ello märal' lähhünu.
Ehk om so päiwlik kaldumisen,
So maine ello kistumisen;
Sull' sõnum sadet surma ööst:
Sis om sull' wärraj wallal' lastu,
Siist kohto ette ärra-astu;
Sääl arwo anda omast tööst.

3. Kas ollet ennist ajastaiga
Sa pruuknu omas önsuses,
Kui sulle antut armo-aiga
Ka pruuknu Essa kittuses?
Kas julgest taggasi wõit kaija,
Nink omast ellust tutta saija,
Et käük sul olnu taiwate?
On sull', kui sina sinna tõttat,
Nink Jesust hennel' saatjas wõttat;
Kui Tema te ka sino te!

Ma-rahwa Kalender 1851, lk. 2